

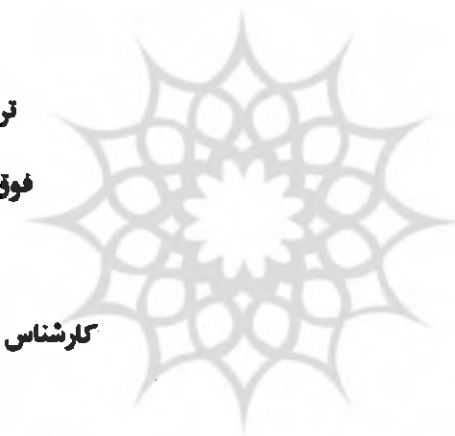
بهبود قوانین بیمه اتکایی در اروپا

ترجمه : محمد علی ضرابی

فوق لیسانس مدیریت بازرگانی

سعیده رحیمی

کارشناس شرکت سهامی بیمه کارآفرین

ژوئیه ۱۳۸۲ / شماره ۷۱ / صفحه ۴۳

گروه های نماینده به تلاش خود در ارائه پیش نویس دستور العملی که یک بار نیز توسط کشورهای عضو طرح شده بود، ادامه خواهد داد و این امر تغییرهای اساسی و بنیادین بسیاری را در قوانین صنعت بیمه اتکایی اروپا به وجود خواهد آورد که این امر بی سابقه است. انتظار می رود که این دستور العمل چارچوب مشخصی را برای نظارت بر بیمه های اتکایی در اتحادیه اروپا تعریف کند، به ترتیبی که برای کلیه

در این مقاله که بر گرفته از مجله "بیمه اتکایی در جهان" می باشد جان لارکسن به مجموعه قوانین بیمه اتکایی اروپا و به بررسی مواردی از این قانون در ارتباط با بازارهای بیمه اتکایی اروپا به ویژه ایرلند می پردازد.

مقدمه

طی دو تا سه سال آینده کمیسیون اروپا با همکاری کشورهای عضو، صنعت بیمه اتکایی و

بیمه گران ا تکایی در اتحادیه اروپا قابل اجرا خواهد بود و به علاوه براساس آن اگر بیمه گر تکایی اجازه فعالیت در یکی از کشورهای عضو اتحادیه را داشته باشد، می تواند دامنه فعالیت های خود را طبق اصول و مبانی آزاد بودن در ارائه خدمات و تاسیس شعب در سایر کشورهای عضو گسترش دهد.

در این روند صنعت بیمه تکایی ایرلند بیشترین بهره را از قوانین جدید خواهد برد.

در این کشور حدود ۱۸۰ شرکت بیمه تکایی وجود دارد که در حال حاضر نزدیک به نیمی از آنها تحت نظارت شدید بوده و اجازه فعالیت در سایر کشورها را ندارند.

براساس ماده ۲۲ قانون بیمه سال ۱۹۸۹ (اصلاح شده طی ماده ۵ قانون بیمه سال ۲۰۰۰) یک شرکت بیمه تکایی در ایرلند قبل از تاسیس باید اعلامیه ای برای مرجع ناظر بر امور بیمه ای ارائه دهد که در این کشور اداره اشتغال و فعالیت های تجاری (DETE) می باشد. این اعلامیه باید در برگزیده اطلاعاتی درباره میزان سرمایه شرکت، مدیران شرکت، ریسک های مورد قبول برای پوشش بیمه ای، شرکت های بیمه واگذارنده و صاحبان سهامی که مستقیم یا غیرمستقیم بیش از ۱۰ درصد سهام شرکت را در اختیار دارند باشد و هرگونه تغییری در موارد اعلام شده در اعلامیه باید ظرف مدت یکسال به اطلاع اداره اشتغال و فعالیت های تجاری برسد.

با توجه به دستورالعمل مورخ ۳۰ ژانویه ۲۰۰۱ اداره فعالیت های تجاری و اشتغال درباره شرکت های بیمه تکایی، چنین به نظر می رسد که هدف این اداره این است که فقط شرکت هایی که سهامدارانی معتبر، مدیرانی شایسته، سرمایه کافی و روش بیمه گری قابل قبولی داشته باشند، بتوانند در خارج از ایرلند اجازه فعالیت داشته باشند. به علاوه طبق قانون بیمه، (DETE) این اختیار و قدرت را خواهد داشت که چنانچه یک شرکت بیمه تکایی نتواند به نحوی قابل قبول و آنطور که باید عمل کند جلوی فعالیتش را بگیرد.

در این خصوص کمیسیون اروپا ضرب الاجلی تعیین کرده بود که دستور العمل پیشنهادی در مورد بیمه تکایی را جهت ارائه به هیئت وزیران تا پایان سال ۲۰۰۳ آماده کند. این مرحله دومین مرحله مهم در روندی بود که این کمیسیون در ژانویه سال ۲۰۰۰ متعهد به انجام آن شده بود، این زمانی بود که برای اولین بار متعهد به اجرای طرحی شد که بتواند براساس آن برای اتحادیه اروپا چارچوب معینی را در مورد امور بیمه های تکایی مشخص کند. اکنون وظیفه انجام آن طرح بر عهده کمیسیون اروپا و کمیته بیمه های تکایی می باشد که زیر مجموعه ای از کمیته اصلی بیمه است.

کمیسیون اروپا روشی را که برای تهیه پیش نویس دستورالعمل انتخاب شده است، را روش "راه سریع" توصیف می کند، چراکه این روش تا

اندازه زیادی شامل تجزیه و تحلیل دقیقی از دستور العمل های قبلی (به ویژه سومین دستورالعمل بیمه های اشیاء) می باشد تا مشخص شود چه بخش هایی از دستورالعمل های بیمه ای قبلی را می توان در مورد بیمه های اتکایی نیز به کار برد. این روش باعث سرعت بخشیدن به اجرای نظام جدیدی می شود که بنابر عقیده کمیسیون اروپا همه بیمه گران اتکایی و مراجع ناظر بر فعالیت آنان از آن بهره مند می گردند.

به این ترتیب به نظر می رسد این احتمال که ارائه قانون جدید بیمه های اتکایی تا زمان به نتیجه رسیدن مذاکرات در خصوص توانگری (Solvency) به تاخیر بیفتد، بعید و غیر محتمل باشد. مذاکرات در خصوص توانگری در حال انجام است و به نظر نمی رسد که تا چند سال دیگر هم به نتیجه برسد و شامل مطالعه و مرور قوانین جاری مربوط به انجام تعهدات مالی در اتحادیه اروپا ضمن توجه داشتن به روش های جهانی قبول خطر براساس میزان سرمایه می باشد و ممکن است بعد از به نتیجه رسیدن آن قوانین جدیدی جایگزین قوانین قبلی مربوط به انجام تعهدات مالی شرکت های بیمه مستقیم و شرکت های بیمه اتکایی شود.

از دیدگاه ایرلندی ها، اختیاری بودن تبعیت شرکت های بیمه اتکایی از سیستم جدید مجوز فعالیت آنان در اتحادیه اروپا که توسط کمیسیون اروپا پیشنهاد و در نهایت نیز جایگزین سیستم قبلی مجوز

فعالیت شد، مایوس کننده می باشد. در این نظام جدید انتخاب با خود شرکت های بیمه اتکایی است که از این سیستم تبعیت کنند یا خیر. به عنوان مثال، در سیستم قبلی که تبعیت از آن برای کلیه شرکت ها اجباری بود، اگر یک شرکت بیمه اتکایی ایرلندی می خواست فعالیت های خود را در سایر کشورهای عضو اتحادیه اروپا گسترش دهد می بایست از آن سیستم پیروی می کرد. اما اگر یک شرکت بیم اتکایی ایرلندی می خواست فقط در ایرلند و یا کشورهای دیگری خارج از اتحادیه اروپا فعالیت کند، نیازی به این کار نداشت. برای همین، سیستم قبلی برای ایرلند که شرکت های بیمه اتکایی اش در خارج از اتحادیه اروپا فعالیت می کردند، بیشتر مورد قبول بود. به علاوه در سیستم جدید، نظارت کمتری بر روی شرکت های بیمه اتکایی خواهد بود.

تجزیه و تحلیل پیشنهاد ارائه شده

در یادداشتی خطاب به اعضای کمیته فرعی بیمه اتکایی در تاریخ ۱۸ اکتبر سال ۲۰۰۲ تحت عنوان "پیشنهادی برای دستورالعمل پارلمان اروپا در رابطه با بیمه اتکایی"، کمیسیون اروپا طبقه بندی مفیدی را برای تجزیه و تحلیل مقررات اصلی دستور العمل سوم بیمه های اشیاء به کار برد و آن را در یکی از سه نوع مقررات کلی جای داد.

مقررات نوع سوم شامل بخش هایی است که کمیسیون باید به آنها بیشتر توجه کند. همانطور که خواهیم دید مطالب و موارد موجود در مقررات نوع

را چگونه بتوان درباره شرکت های بیمه اتکایی در حال فعالیت به کار برد. احتمالاً اگر مراجع ناظر بر امور بیمه ای، اطلاعات مربوط به مدیران و سهامداران شرکتی را نداشته باشند می توانند آن اطلاعات را از شرکت مربوط درخواست کنند.)

● گزارش های مالی و حسابداری: شرکت های بیمه اتکایی موظف خواهند بود گزارش های مالی سالیانه و دوره ای و آمارهای خود را همانند شرکت های بیمه مستقیم به مراجع ناظر بر فعالیتشان ارائه دهند.

● درخواست اطلاعات، بازدید از شرکت: مرجع ناظر بر فعالیت های شرکت های بیمه اتکایی در داخل یک کشور در مورد فعالیت های شعب شرکت های بیمه اتکایی کشورش در سایر کشورهای عضو مستول خواهد بود و این اختیار را دارد که از اداره مرکزی شرکت های بیمه اتکایی و شعب آنان بازدید کند. به علاوه، آنان می توانند همانطور که در مورد شرکت های بیمه مستقیم، مدیران و سهامدارانشان درخواست می کنند در مورد شرکت های بیمه اتکایی نیز قدرت و اختیارشان را در رابطه با درخواست ارائه اطلاعات به کار برند.

مقررات نوع دوم

موارد زیر شامل دسته دوم قوانین می شود.

● محدوده اعمال قوانین:

دستورالعمل فقط برای شرکت های بیمه اتکایی هدف قابل اجرا خواهد بود (شرکت هایی که فقط

سوم بیشترین مشکلات و اختلاف نظرها را به وجود آورده است.

بررسی یک به یک هر یک از این سه نوع مقررات و توجه داشتن به این نکته که در محیط نظارت بر فعالیت های بیمه اتکایی تا چه حد می توانند موثر و مناسب باشند، مفید به نظر می رسد.

مقررات نوع اول

بر پایه پیشنهاد های مطرح شده، شرکت های بیمه اتکایی در موارد زیر باید تابع مقرراتی شبیه به مقررات شرکت های بیمه گر مستقیم باشند.

● نیاز به وجود ماهیت قانونی و طرح های عملی تجاری: قوانین جاری که مقرر می دارد بیمه گران مستقیم باید شکل و ماهیتی قانونی داشته باشند، درخصوص شرکت های بیمه اتکایی نیز صدق می کند. همچنین شرکت های بیمه اتکایی در شرف تاسیس باید همانند شرکت های بیمه مستقیم خط مشی، برنامه و طرح های مالی خود را به مراجع مربوطه ارائه دهند.

● شایسته بودن مدیران و نظارت سهامداران: ملاک و معیارهای شایسته بودن مدیران شرکت های بیمه اتکایی همان معیارهایی است که برای مدیران سایر شرکت های بیمه به کار می رود و سهامداران شرکت های بیمه اتکایی که بیش از ۱۰ درصد کل سهام شرکت را دارا باشند، همانند سهامداران شرکت های بیمه مستقیم مورد ارزیابی دقیق قرار می گیرند. (البته هنوز مشخص نیست که این قوانین

ریسک های اتکایی را قبول و یا واگذار می کنند). نگاه کمیسیون به هر دو طرف دستورالعمل یعنی شرکت های بیمه گر اتکایی و مراجع ناظر بر آنان در تهیه دستورالعمل به شکلی است که فقط به شرکت های بیمه گر اتکایی به عنوان موضوع دستورالعمل نگاه می کند و به نظر می رسد که هم این طور هم خواهد شد. جالب اینکه امکان دارد برخی از مقررات مربوط به مجوز فعالیت و انجام تعهدات در مورد بیمه گران مستقیمی که از بیمه گران اتکایی ریسک قبول می کنند، قابل اجرا باشد.

مناطق تحت پوشش مقررات نوع دوم

• دامنه این روش (regime): این دستورالعمل مختص بیمه های اتکایی "خالص" است (چه فعالیت های بیمه اتکایی انجام دهند و چه واگذاری مجدد (retrocessional) داشته باشند) گرچه هیئت اروپا به هزردو وجه مذاکره مبنی بر اینکه آیا شرکت های داخل کشور هم باید مشمول دستورالعمل بشوند یا نه، توجه دارد، ولی به احتمال قوی در هر دو مورد عمل می شود. جالب این که حتی ممکن است برخی از مجسوزهای قابلیت نقدینگی در مورد بیمه گران بی واسطه هم که "شرایط داخلی" تجارت بیمه اتکایی را قبول کرده اند، نیز به کار برده شود اگر زیر پوشش این طرح پیشنهادی قرار نگیرند، در آینده تا حدودی مستول آن خواهند بود. با ارائه این طرح پیشنهادی هیئت اروپایی در جریان انجام معاملات بزرگ شرکت های بیمه بی واسطه، نه در

سطح ضعیف و غیرقابل توجه تجارت بیمه اتکایی قرار می گیرد (گرچه این از ویژگی های صنعت ایرلند به دلیل قانون ۸۰/۲۰ نیست)، در نتیجه هیئت اروپا به این باور می رسد که بیمه های اتکایی خالص را با این کار در یک موضع رقابتی نامطلوب قرار می دهد.

• دامنه اختیارات: بسیار محتمل است که در تشخیص ماهیت گوناگون خطرانی که خیلی از بیمه های اتکایی به عهده گرفته اند، طبقه بندی موجود خطرات (۱۸ مورد برای اموال و ۷ مورد برای اشخاص) برای بیمه گران مستقیم کارآمدی زیادی نداشته باشد. زمانی که مجوز فعالیت صادر شد، یک شرکت بیمه اتکایی اجازه خواهد داشت تمام انواع کارهای مربوط به بیمه های اشخاص و اموال را انجام دهد. در طرح پیشنهادی جاری هیچ ماده ای مبنی بر "بیمه اتکایی" یا "واگذاری مجدد" وجود ندارد. گرچه در آن آمده است که بیمه گر اتکایی باید موارد بیمه اش را محدود به کار شرکت بیمه اتکایی، واگذاری مجدد و عملکردهایی که مستقیا از آنجا ناشی می شود با حذف کلیه فعالیت های تجاری دیگر نماید با اینکه قابل درک است که هیئت اروپایی نمی خواهد بیمه گران اتکایی درگیر فعالیت های تجاری نامربوط شوند ولی به نظر می رسد که این محدودیت باعث می شود تا بیشتر بیمه گران اتکایی که در بازار انتقالی خطر (ART) فعالیت می کنند و می خواهند از ساختارهای غیر سنتی استفاده کنند دست و پایشان بسته شود. بدیهی است که این

دستور العمل چنین نوآوری هایی را نادیده نمی گیرد در غیر این صورت بازار به راحتی از دست می رود و به سایر نقاط اروپا کشیده می شود.

● افزایش قدرت مداخله: دستورالعمل قابلیت نقدینگی به تنظیم کنندگان آن اجازه دخالت زود هنگام برای انجام فعالیت های اصلاحی را می دهد، حتی مواقعی که تعهد شرکت بیمه توان مالی تورم را تامین کند ولی ممکن است باعث خراب شدن سریع موقعیت مالی شرکت شود. به نظر می رسد که این افزایش قدرت برای بیمه گران اتکایی نیز اعمال شود.

● نظارت کشوری: نظارت منطقه ای و به رسمیت شناختن متقابل روش های اعضای کشورهای منطقه اساس کار بازار بیمه اروپاست. توضیح بیشتر این مفهوم همان گونه که در مورد بیمه های اتکایی به کار برده شده، آن است که نماینده کشور میزبان اجازه ندارد که از دادن اعتبار بیمه گر محلی برای تنظیمات بیمه اتکایی که با بیمه گر اتکایی اتحادیه اروپا به نتیجه رسیده و به طور قانونی جواز ورود به بازار را دارد، امتناع ورزد. به علاوه به نظر می رسد قوانین عدیده ای که برای دادن اجازه ورود به جمع اعضای کشورهای منطقه به بیمه گران بی واسطه به کار می رود و با مقیاس های حمایت از مصرف کننده سنجیده می شود در جایی که بیمه گران اتکایی بخواهند وارد جمع اعضای کشورهای منطقه شوند، اعمال نخواهد شد.

● لغو مجوز: بندهایی در دستور العمل های

بیمه وجود دارند که در آن برای یک سری از رویدادها (مثل ناتوانی در استفاده از اختیارات داده شده و نقض تعهدات) ممکن است مجوز بیمه گر مستقیم لغو شود. ناظران باید قدرت مشابهی را به بیمه گران اتکایی نیز بدهند.

حوزه مشخص شده در مقررات نوع سوم

● اندوخته فنی: حفظ قابلیت نقدینگی و حداقل بودجه تضمین شده: برای هماهنگ شدن با فلسفه اجرای سریع عملکرد نظارتی، هیئت اروپایی یک قاعده کلی در دستورالعمل های بیمه با توجه به مسایل ذکر شده می گنجاند. اگر این روش در عالم واقعیت به نتیجه نرسد ممکن نیست دستور العمل "راه سریع" (Fast track) را مانند بحث های دیگر درباره تغییر روش به اجرا درآورد و به ناچار باید به حوزه توان مالی نوع دوم کشیده شود. این بخش بیشترین میزان بحث و مذاکره را به علت یک اصل برای همسه می طلبد و مشکلات زیادی را می تواند به وجود آورد. برای مثال اگر سطح توان مالی مطابق با حق بیمه دریافتی باشد، به طور حتم مشکلاتی را برای بعضی از بیمه گران اتکایی که متعهد به تجارت سرمایه گذاری شده اند، به وجود می آورد، سطح حق بیمه برای آنها معمولاً بسیار بالاست، هرچند که ریسک برای بیمه گر اتکایی ممکن است کم باشد.

● تکنیک آماری: هیئت متذکر شده است زمانی که برخی از اعضای کشورهای منطقه رقم اعلام شده آمارگران را برای اندوخته فنی درخواست نمایند،

این تنها می تواند شامل درخواست قانونی اتحادیه اروپا برای شرکت های بیمه اشخاص باشد.

هیئت به طور روشن مفهوم گسترده درگیری آماری در تشکیل اندوخته بیمه گران اتکایی را درک کرده است ولی به نظر می رسد که ارائه درخواست های رسمی به مفهوم "راه سریع" مشکل باشد.

● قواعد سرمایه گذاری: به جای تحمیل قاعده مقداری که در مورد بیمه گران مستقیم به کار برده می شود، هیئت مدافع راهی است که فردی تر و معقول تر به نظر می رسد. این روش تنها باید در مورد اندوخته فنی و نه برای برآورد تفاوت های حد مالی یا سایر سرمایه های آزاد استفاده شود. در این روش هیئت معتقد است که انحصار کیفی که بسیار سخت و محکم تنظیم شده است بی جهت مانعی برای بیمه گران اتکایی اروپا می شود که در نتیجه آنها را در زمینه بین المللی کمتر رقابتی می کند.

اطلاعیه ها

● رویه گزارش دهی برای تجارت خارجی: هیئت در نظر دارد روش های جاری را که برای بیمه گران بی واسطه اعمال می شود برای بیمه گران اتکایی، آسان تر کند. همچنین پیشنهاد می کند که برای شناخت ماهیت تجارت جهانی بیمه اتکایی زمانی که بیمه گر اتکایی تمایلش را برای انجام فیسالیت های خارج از مرز اعلام می کند، نماینده کشور همزمان به تمام اعضای منطقه این اتفاق را

اعلام کند.

الزامات شرکت های سهامی ایرلند

با اینکه پیشنهادات هنوز در مرحله اولیه است، در نظر گرفتن تاثیر و نتیجه ممکن طرح جاری شرکت سهامی ایرلند ارزشمند است:

● آیین نامه سبب افزایش قیمت می شود و بیمه گران اتکایی ایرلند نیاز به سرمایه گذاری، وقت، منابع و پول دارند تا زمانی که دستورالعمل مبدل به قانون شود مطابق آن عمل نمایند. بدون شک قوانین انتقالی در دستور العمل گنجانده خواهد شد ولی هنوز مشخص نیست که چه مواردی هستند.

● در حال حاضر بیمه گران اتکایی ایرلند در معرض هیچ محدودیت حد توانگری قرار ندارند گرچه باید اندوخته فنی همانطور که در دستورالعمل بیمه آمده است حفظ شود و همچنین باید یک حداقل سپرده واریز شده به میزان ۶۵۰/۰۰۰ یورو داشته باشند. البته زمانی که این دستور العمل به قانون تبدیل شود به احتمال زیاد بسیاری از بیمه گران اتکایی ایرلندی باید برای ادامه کار تجاریشان سرمایه خود را افزایش دهند. این امر ویژه شرکت های بیمه اتکایی داخلی خواهد بود، گرچه انتظار می رود برخی حق امتیازات در دستورالعمل گنجانده شود و به حساب موقعیت مخصوص شرکت های خودی در آید.

● به دلیل روش غلطی که اکنون در ایرلند رایج است، (DETE) کارمندی ندارد که بر بیمه گران اتکایی مستقر در ایرلند نظارت کند. البته اگر قرار

باشد که بیمه گران اتکایی توسط (IFSRA) اداره شوند، نیازمند استخدام متخصصین و نیروی کار بیشتر برای تسلط به کار افزایش یافته دارند.

• بسدون شک یکی از جذابیت ها برای بیمه گران اتکایی سرعت دادن به بازار بود که ایرلند پیشنهاد آن را داد. (DETE) اکنون گزارش ها را حداقل ۳۰ روز قبل می خواهد و خود را مکلف به پاسخگویی می داند و خیلی با جدیت و سریع اداره می شود. برای شرکت های بیمه گر اتکایی غیرمعمول نیست که در مدت زمان ۶ هفته بعد از اطلاعیه آماده انجام کار تجاریشان باشند. روش تجاری حرفه ای که هم (DETE) و هم (IFSRA) از آن حمایت می کنند، تضمین می کند که به درخواست نامه ها طبق روش جدید سریع تر رسیدگی شود و غیرممکن است که مدت زمان تصویب شده بیشتر از ۶ هفته بشود.

ایرلند به سرعت در حال تبدیل شدن به یک اختیار دار قانونی برای کنترل ریسک است. به طور نمونه این شامل تاسیس بیمه گر اتکایی SPV می شود که میزان پذیرش ریسک آنها و میزان دارائیشان محدود شده است. گرچه سیاست سرمایه گذاری شامل پذیرش ریسک سرمایه هایی است که برای محاسبه اندوخته فنی مجاز نیستند، مگر اینکه امتیازات انحصاری که برای این ساختار در نظر گرفته شده، برون مرزی باشد.

• معرفی روش تنظیمی جدید برای بیمه گران اتکایی به ایرلند اجازه می دهد تجارت بیمه اشخاص و

اموال بر مبنای موفقیت قرار گیرد. تعداد زیادی شرکت بیمه اشخاص و اموال در ایرلند تاسیس شده است تا از بندهای قانونی مجوز در دستورالعمل های شخص ثالث و اموال سود ببرند. زمانی که فرصت های مشابه عبور در دسترس بیمه گران اتکایی قرار می گیرد، زمینه ساز رشد ایرلند به عنوان کانون فعالیت بیمه گران اتکایی اروپا می شود.

• بسیاری از بیمه گران اتکایی اروپا امیدوارند که یک معیار پذیرفته شده هماهنگ از مقررات در اروپا موجب دسترسی بیشتر بیمه گران اتکایی اروپا به سایر گروه بندی های تجاری به خصوص ایالات متحده شود. در حال حاضر تعداد قابل توجهی از بیمه گران اتکایی که در ایرلند هستند، بیمه اتکایی بازار ایالات متحده می باشند. دلایل زیادی برای این امر وجود دارد که شامل تنظیم مالیات های دو برابر بین ایرلند و ایالات متحده، زبان مرسوم انگلیسی و رابطه تاریخی محکم بین دو کشور می باشد. بنابراین بی شک بسیاری از بیمه گران اتکایی به تجارت در بازارهای ایالات متحده علاقمند هستند.

نتیجه گیری

نظرات ضد و نقیض زیادی در خصوص این طرح پیشنهادی وجود دارد. برخی معتقدند که روابط تجاری نیازی به مقررات بیشتر از این نوع ندارد. گروه دیگر معتقدند که سیستم گذاری که در بالا تشریح شد، بهتر خواهد بود. گروه دیگر با این نظر موافق هستند ولی معتقدند که فقط روش

(RBC) در موقعیت بیمه گران اتکایی معنی دار است. با وجود این نظرات نمی توان انکار کرد که این طرح های پیشنهادی باعث یک حرکت پر ارزش شده اند و حمایت گسترده گروه هایی مثل کمیته بیمه گران اروپا (CEA) و اتحادیه بین المللی ناظران بیمه (IAIS) را دارد. در چنین شرایطی وجود یک دستورالعمل اجتناب ناپذیر است.

برای اینکه نسبت به هیئت اروپایی منصف باشیم، باید گفت که آنها یک روش بسیار شفاف و فراگیر را برگزیده اند برای این منظور مشاوره های زیادی صورت گرفته است و گزارش هایی از گروه های مختلف به سایت هیئت اروپایی فرستاده شده است.

چه با این طرح پیشنهادی به شکل فعلی اش مخالف باشیم و یا موافق، برای موفقیت آینده صنعت بیمه گران اتکایی اروپا بسیار مهم است که تمام اعضای بیمه اروپا در جریان تکامل طرح قرار گیرند و از فرصت هایی که هیئت برای ارائه بحث ها و نظرها در اختیارشان قرار می دهد، استفاده کنند.

واژگان کلیدی:

بیمه اتکایی، بیمه گران اتکایی، کمیسیون اروپا، قانون

بیمه های اتکایی

منبع:

www.reinsurance.Eroupian.com